

[Anden næstformand]

Jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på ...

Trafikministeren (Helge Mortensen):

... af vejen tog jeg konsekvensen og fremsatte ændringsforslag til lovforslaget, så ændringerne først ville få virkning fra den 15. april 1994.

Undskyld, hr. formand, men jeg syntes, synspunkterne måtte frem.

Anden næstformand (Grove):

Ja, men det bliver der lejlighed til senere også.

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne takke trafikministeren for svaret.

Nu kom den fungerende statsminister jo let om ved mit sidste spørgsmål ved at undlade at svare, men det er vel også rigtigere at stille spørgsmålet direkte til trafikministeren, specielt nu hvor trafikministeren læser op for Folketinget, at ministeren først den 17. juni 1993 bliver klar over, at det var en forkert måde, man havde gjort det på, og først den 17. juni var ministeren klar over, at HT ikke kunne byde på kørslen.

Så vil jeg gerne spørge ministeren direkte, hvordan ministeren den 14. juni, altså tre dage tidligere, kunne underskrive svaret på et spørgsmål fra udvalget, nemlig fra mig, som lød: »Er ministeren enig i, at efter den nugældende lovgivning kan HT ikke byde på kørslen efter § 3?« Svaret lød: »Jeg er enig i, at HT ikke selv kan byde på kørslen, idet dette fremgår af HT-loven og dens forarbejder.«

Jeg vil gerne spørge, om ministeren har haft en åbenbaring, eller hvordan det ellers skulle være kommet til at stå i et svar, tre dage før ministeren blev bekendt med reglen.

Og hvordan harmonerer det med det andet svar, som vi har fået på bilag 20, hvor ministeren siger: »HT's henvendelse fra 20. januar i sagen har naturligvis haft betydning for min beslutning om at søge HT-loven ændret i den nævnte retning.«

Nu synes jeg altså nok, at man næsten måtte foretrække, at ministeren måske ikke svarede så klart, for jeg synes, at det bliver lidt forvirrende efterhånden.

Ikast (KF):

Jeg vil gerne give ministeren lejlighed til at komme med det sidste afsnit af sit svar en gang mere. Det er meget principielt. Ministeren har svaret, at Lovkontoret har været hørt og det derfor ikke var nødvendigt, at Folketinget fik yderligere svar fra Lovkontoret. Derefter fastholdt udvalget, at vi ville have svar fra Lovkontoret. Derfor virker det som vildledning, hr. minister; det er der vist ikke nogen der kan fortænke én i at sige.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Skal vi forstå trafikministerens svar således, at han erkender, at der er sket en vildledning af Folketinget, at han erkender, at den fejl, der er begået, er begået i embedsapparatet, og at han fralægger sig ethvert ansvar for, hvad embedsapparatet har skrevet i et lovforslag? Skal vi forstå det således, at trafikministeren ikke har læst sit lovforslag igennem, før det blev sendt til Folketinget? Og skal vi forstå det således, at trafikministeren først blev klar over denne vildledning og den alvorlige fejl – der åbenbart skal henlægges til hans embedsmænd – efter førstebehandlingen, hvor ministeren jo altså heller ikke gjorde opmærksom på det?

Svend Erik Hovmand (V):

Efter at vi for et øjeblik siden har hørt den fungerende statsministers meget, meget klare definition af legalitetsprincippet, gående ud på, at det er den gældende lov, man kan administrere efter og ikke noget som helst andet, så efterlader trafikministerens nye svar her en tvivl om, hvorvidt ministeren også havde den opfattelse og fortsat har den opfattelse.

Af ministerens svar fremgik jo, at ministeren tilsyneladende fandt, at det var i orden, at man gennemførte en sådan licitation og så efterfølgende fik vedtaget en lov, som i øvrigt også var fremsat, efter at licitationen skete.

Der er ikke overensstemmelse mellem disse ting. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at give ministeren en chance for at klargøre, om han er enig i den fortolkning af legalitetsprincippet, som den fungerende statsminister for et øjeblik siden gav udtryk for.

Engell (KF):

Jeg lyttede til trafikministerens ord med stor alvor, og det, jeg lyttede mig frem til, var, at